

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 26 липня 1984 року

№ 89 (3440).

Ціна 2 коп.

ЖНИВА-84

ЗБЕРЕМО ХЛІБ ДО КОЛОСКА, ДО ЗЕРНИНИ!

3 комсомольським завзяттям

У розпалі жнивні роботи. І відрадно, що майже в усіх підрозділах першість у змаганні утримують комсомольці господарства. Серед комбайнерів це Станіслав Репенко, Олександр Пудня. Ударно трудяться колгоспні водії Юрій Полікарпов, Анатолій Олійник, Сергій Мазурник, Микола Хантусенко. На їхню честь піднято прапор трудової слави біля сільськогосподарського будинку культури.

На період жнив заштурвали степових козаків сільської Ради народних де-

путатів секретар комітету комсомолу колгоспу Петро Ільченко, керівник естрадного оркестру СБК Василь Бибиков, механізатори Леонід Крючичин, Віктор Леженко.

Кожен комсомолец розуміє, що передовий край сьогодні — це жнивне поле. І працює, забуваючи про втому, щоб у найкращі строки зібрати врожай.

В. ШАПОВАЛ,
член комітету комсомолу колгоспу
імені Шевченка.
Знам'янський район.

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ:

ОНУФРІВСЬКИЙ РАЙОН. Цьогорічні жнива надовго запам'ятаються секретарю комсомольської організації колгоспу імені Леніна Олександр Бичкову, який гарячою жнивної пори сім заштурвал комбайна. Разом із помічником Сергієм Філімоновим вони вже намолотили більше чотирьох тисяч центнерів зерна. Недавно комсомольсько-молодіжний екіпаж досяг рекордного виробітку — 714 центнерів за день. Обком комсомолу

надіслав екіпажу вітальну телеграму. Ці трудові здобутки стали гідною рекомендацією Олександру Бичкову для вступу в члени КПРС. Минулого четверга йому вручено партквиток.

ОЛЕКСАНДР І СЬКИЙ РАЙОН. Успішно жнивають тут сімейні екіпажі. В числі перших ідуть екіпажі Володимира Семеновича і Миколи Ісаченків із радгоспу імені Леніна (СК-6) та Аркадія Івановича і Володимира Муравйових із колгоспу імені Шевченка (СК-5). Вони намолотили більш як по чотири тисячі центнерів збіжжя.

Скоро буде й четверта

Успішно жниває комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний Володимиром Кузьменком. Його «Ниву» скоро прикрасить четверта зірочка. З початку жнив хлопці намолотили 3440 центнерів хліба. Серед жнивних екіпажів свого

господарства вони впевнено утримують друге місце. На першому — батько Володимира Леонід Семенович Кузьменко.

Наш кор.
Колгосп імені Леніна,
Устинівський район.

Присяга полю

Вісім років тому, працюючи після закінчення Кіровоградського професійно-технічного училища № 4 на заводі «Червона зірка», Анатолій Олексійович повернувся в рідний колгосп імені Боженка, опанував професію механізатора, відслужив у рядах Радянської Армії. Вже четвертий сезон Анатолій жниває. І щороку показує на хлібному полі зразки ударної праці. Он і в минулому році вісім тисяч центнерів зерна намолотив своєю «Нивою». Нині коли зазолотилася на сонці пшениця та ячмені, він одним із перших ввів свого комбайна в загінки. На його честь біля контори колгоспу піднято червоний прапор. Разом із своїм помічником комсомольцем Василем Олійником Анатолій уже видав із бункера свого комбайна понад дві з половиною тисячі центнерів зерна. Комсомольсько-молодіжний екіпаж щодоби забезпечує високі темпи робіт на жнивних полях, працює дружно, злагожено. А коли спадає перша роса і по тілу розливається втома, Анатолій повертається додому. Там його чекають дружина Надія і доньки Наталка та Аллочка. Правда, їм не завжди щастить дождатися татка — набігавшись за день, втомлено засинають. А він підіймається і приходить додому із зор'ями. Алже жива...
О. РЕЗНИЧЕНКО.
Кіровоградський район.

ШАНУЙМО ХЛІБ

Пам'ятати — право і обов'язок живих. Щоб ніщо не стерлося в пам'яті. Щоб не забувся кожен ленинградський хліб і те святе, що об'єднувало нас у важку годину воєнного лихоліття, що переконувало: «Ми переможемо!»

Згадав про хліб я не випадково. Мій батько тридцять років працював механізатором, збирав на

торної бригади, але перших своїх жнив, роботи на одному комбайні з батьком ніколи не забуду. Якось я побачив підлітків, які щось котили ногами по дорозі. Це був не м'яч, — це була булка. Не спам'ятався, як побіг до них, вихопив із під ніг хліб. Коли заспокоївся, подумав: у цих дітей є бабуся, дідуся, батьки, матері, які напевне ж

пізнали ціну хлібові. Чому ж не навчили шанувати святу, не розповіли своїм онукам, дітям, якою працею здобувається хліб? Чому не навчили їх шанувати те, без чого не можна собі уявити життя? А розповідати про це треба ще тоді, коли маля вперше бере в ручку маленьку скибочку. Нам змалечку прищеплювали любов і шану до хліба.

Людська турбота про хліб не має кінця і краю. Тож і шана до нього має бути нескінченною, переходить з покоління в покоління.

Ми збираємо цьогорічний урожай. Знаю, що серед нас немає байдужих до його долі, бо перекриваємо всі канали для втрат, не допускаємо, щоб зерно попадало в полове чи в соломку, розсипалося на дорогах, псувалося на токах. Хліб — основа нашого життя.

В. ДІДЕНКО,
механізатор колгоспу
імені Леніна,
Вільшанський район.

Дебют Анатолія Ревви

Коли я почув від секретаря партійної організації радгоспу «Кіровоградський» Г. М. Бордіяна, що серед правофлангових соціалістичного змагання на жнивному лані є механізатор Ревва, подумав, що мова йде про відомого механізатора Володимира Петровича Ревву. Однак згодом з'ясувалося, секретар мав на увазі комсомольця Анатолія Ревву, сина Володимира Петровича.

Для Анатолія це перші в житті жнива в ролі комбайнера. Повернувся він із лав Радянської Армії, де служив водієм, зовсім недавно. Всього кілька днів вистачило, щоб відпочити з дороги, увійти в колію цивільного життя. А далі, рано-вранці йшли на роботу батько, мати Марія Олександрівна, яка працює в радгоспі телятницею, дружина Дуся, вийшов і він.

Стати водієм, як планувався зразу, не вийшло. Сутужно було в радгоспі з механізаторами. Тому й запропонували Анатолію, який мав необхідну кваліфікацію, взяти під свою опіку «Ниву», підготувати її до жнив.

Сьогодні своїм комбайном косить Анатолій зернові на звал, у півтора-два рази перевищує норму.

А. МИХАЙЛОВ.
Маловисківський район.

НАШІ ЗДОБУТКИ— ТОБІ, БАТЬКІВЩИНО!

Найвищим органом районної комсомольської організації згідно зі Статутом ВЛКСМ вважається конференція. Це вияв внутрішньої демократії і разом з тим екзаме́н для кожного комсомольця. З якими здобутками у праці і навчанні йдеш ти, твій колектив, районна, міська комсомольська організація до звітно-виборної конференції? Настав час звітувати про звершене, суворо відповідати за упушення в роботі, знаходити оптимальний варіант для налагодження справ.

У Постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді» висловлюється впевненість, що комсомол і далі гідно продовжуватиме будівництво нового суспільства, буде на висоті історичної відповідальності за долю країни, за долю соціалізму і миру.

Редакція започатковує нову рубрику «Наші здобутки — тобі, Батьківщино!», де розповідатимемо про успіхи районних і міських комсомольських організацій, з якими вони підійшли до звітно-виборної кампанії. Сьогодні надаємо слово першому секретарю Світловодського міського ЛКСМУ України С. ЯКИМЕНКУ.

(Читайте на 2 стор.).

КМК слово і діло

СЕРЕД ПРАВОФЛАНГОВИХ— КОМУНІСТИ І КОМСОМОЛЬЦІ

Високим політичним і трудовим піднесенням зустріли комсомольці, молоді Олександрійського райенергоуправління Постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді». На батьківську турботу партії юнаки і дівчата відповідають сумлінним ставленням до праці, віддають для цього всі сили і енергію. Адже, як сказано в Постанові ЦК КПРС, потрібно прищеплювати кожному молодому трудівникові свідомість того, що партія, визначаючи перспективи розвитку країни, значною мірою розраховує на майстерність рук, на дерзання думки, на трудовий ентузіазм нинішньої молоді.

З часу створення на підприємстві КМК успішно справляються з соціалістичними зобов'язаннями два комсомольсько-молодіжні колективи електромонтерів-обмотувальників та ізолювальників дільниці по ремонту гірничошахтного устаткування. Перший колектив очолює А. Ісаченко. Бойовий помічник у нього групкомсорт Ю. Чубик. Молодіжний по праву виборів почесне звання комуністичного і підтверджує його вже третій рік. За вагомі трудові успіхи в нинішньому році колектив занесений на Дошку пошани виробничого об'єднання «Олександріявугілля».

Шістдесятиріччя з дня присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна комсомольсько-молодіжний колектив зустрів високими

показниками в праці. План товарної продукції за другим кварталом нинішнього року виконано на 119,8 процента. Приклад у соціалістичному змаганні подають кращий молодий виробничник 1983 року групкомсорт Юрій Чубик, комсомольці Олександр Неруш, Анатолій Голованко, звичайно, самовіддано трудяться комуністи, наставники молоді Г. Ф. Посунько та В. Г. Чирва.

Не відстає від чоловічого колективу і КМК дівчат — електромонтерів-обмотувальників та ізолювальників цієї ж дільниці (керівник К. Аверіна, групкомсорт Т. Гаращенко). План випуску товарної продукції за другим кварталом виконано на 112,5 процента.

Серед правофлангових соціалістичного змагання ідуть комсомольці Тетяна Гаращенко, Наталія Попова, члени КПРС депутат міської Ради народних депутатів Лариса Защолюкіна та Л. І. Шевченко, наставниці О. С. Дунда, Т. П. Філіпенко та багато інших.

Старанно працюють у колективі шість дівчат-практиканток із міського профтехучилища № 1. З першого дня роботи з ними закріплено досвідчених наставників, які щедро передають свій досвід. Минуло небагато часу, і дівчатам уже довіряють самостійно виконувати складні операції. А довіряй завжди окрилює молоді серця.

К. ПОВЕЛЬКО,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
м. Олександрія.

НАШІ ЗДОБУТКИ — ТОБІ, БАТЬКІВЩИНО!

ПОПЕРЕДУ—НОВІ УДАРНІ ДІЛА

Звітно-виборча кампанія цього року, до якої вже нині готуються спільнотні області, не зовсім звичайна. Найперше тому, що нинішній рік насичений багатьма знаменними подіями в житті Ленінського комсомолу — це 60-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна і 65-річчя комсомолу України, це і робота над втіленням у життя партійної постанови «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді».

У Світловодську та районі при підготовці до XII звітно-виборної комсомольської конференції комітети комсомолу виступають справжніми помічниками партійних і господарських органів. Одним із проявів збільшення внеску в трудові здобутки світловодців є зростання кількості комсомольсько-молодіжних колективів. У нашому місті і районі їх нині 205.

В авангарді соціалістичного змагання йде колектив металургійної дільниці № 8 заводу чистих металів (бригадир — лауреат премії Ленінського комсомолу М. Петров, групкомсорг — делегат XIX з'їзду ВЛКСМ В. Прокопеч). На трудовому календарі КМК — листопад 1985 року. Готуючи гідну зустріч наступній обласній комсомольській конференції, хлопці зобов'язалися до Дня народження комсомолу завершити виконання п'ятирічного плану. Є всі підстави вже нині стверджувати, що слова вони дотримують. Дівчата за останній час переглядали (брали щоразу вищі) соціалістичні зобов'язання хлопці з КМК плавильників того ж цеху (бригадир член бюро міського комсомолу В. Гнененко, групкомсорг С. Кочерга). Нині вони борються за те, щоб до кінця року виконати п'ятирічний план.

Свідченням високої політичної активності молодих світловодців у дні, що передують конференції, став їхній внесок у боротьбу за мир. 16 КМК міста й району зарахували до свого складу героїв «Молодої гвардії» та «Спартак» і надсилають їхню заробітну плату до Фонду миру. Участь у цьому патріотичному починанні мобілізує молодих, посилює їхню вимогливість до себе, сприяє новим здобуткам у труді. Наведу приклад. Комсомольсько-молодіжна бригада Олександра Харченка з цеху № 1 комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів, де групкомсоргом теж бригадира Олександр Харченко, — одна з найактивніших учасниць руху прихильників миру. Напередодні Дня металурга хлопці перерахували у Фонд миру свою квартальну премію. Колектив цей нині працює в рахунок останнього кварталу 1985 року останнього року п'ятиріччя.

Все більшого поширення серед спільнотних організацій набуває досвід переможця огляду роботи по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС — комсомольської організації підприємства, на якому працює бригада О. Харченка. Комітет комсомолу комбінату на чолі з Людмилою Стеценко — застрільник усіх добрих справ. За час її секретарства організація зміцніла кількісно й організаційно: вдвоє зросла кількість спільнот, з 3 до 13 збільшилась кількість КМК. Саме комсомольсько-молодіжні колективи й стали тим бойовим ядром; навколо якого гуртується молодь комбінату. Втім, і за організацією дозвілля, комсомольці комбінату — серед перших у місті й районі. Найперше ж слід відзначити вечори посвяти в робітничий клас, вечори-зустрічі з передовиками виробництва, ветеранами комсомолу...

В одному ударному ритмі з молодими грудничками промисловості працюють на живих молоді колгоспники. 16 комсомольсько-молодіжних комбайнових, 33 автомобільних і 5 жаткових екіпажів борються за великий хліб четвертого року п'ятиріччя. Одним з кращих зарекомендували себе в колгоспі імені Ульянова комбайновий екіпаж братів-комсомольців Івана та Володимира Харитоновичів, в колгоспі імені Леніна — комсомольсько-молодіжний екіпаж Василя Чубая, Михайла Мельника, Федора Борожняка... У кожному господарстві є свої молоді передовики, на яких рівняються не лише молоді рільники і механізатори, а й школярі — молоді хлібороби завтрашнього дня. Вони беруть участь у жнивях, збирають овочі на колгоспних городах, пасуть худобу. У 87 трудових об'єднаннях школярів району — 2514 членів. І доречно зауважити, що більшість їх — міські школярі, які охоче допомагають колгоспам району у виконанні Продовольчої програми.

Втім, на рахунок шкільних комсомольських організацій немало й інших добрих справ. За два останні роки учні збрали більше тисячі тонн металлобрухту, багато десятків тонн макулатури, зекономили близько мільйона кіловат-годин електроенергії. У Всесоюзному поході бережливих відзначилися комсомольські організації міських середніх шкіл №№ 8 та 10, школи-інтернату № 2, Андрусівської СШ. А влітку, скажімо, школярі з Андрусівки повністю замінити на фермі доярок, які пішли у відпустку.

Отже у огляді роботи комсомольських організацій по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС поряд з «дорослими» спільнотними колективами заводу чистих металів, колгоспу імені Ульянова ми називаємо й комсомольські організації Андрусівської середньої школи і міських СШ № 5 та № 10.

Висока свідомість, організованість, колективізм, інтернаціоналізм — ці почуття й переконання об'єднують окремі загони комсомолу міста й району в один робочий організм. Особливо яскраво засвідчив це Всесоюзний комсомольсько-молодіжний суботник, присвячений 60-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна. На ньому спільнотні заробили 15 тисяч карбованців, побудували й реконструювали десятки спортмайданчиків, провели значну роботу по благоустрою міста і сіл району. Логічним продовженням того їхнього вкладу у копилку комсомольських справ можна вважати трудові справи світловодців сьогодні, напередодні конференції. Збори спільнот по обговоренню Постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», які нині проходять у районі, засвідчують: прагнення молодих ще більше зробити для Вітчизни й рідного народу не слабше ні на мить.

Отже, попереду нові ударні діла.

С. ЯКИМЕНКО,
перший секретар Світловодського міського ЛКСМУ.

Ми, молодь села, добре розуміємо всю складність завдань, поставлених перед нами. Головне з них — виконання Продовольчої програми. Основа її реалізації — високі темпи розвитку сільськогосподарського виробництва, його інтенсифікація, постійне підвищення продуктивності праці.

Розуміємо, що досягнуті нами успіхи по виробництву тваринницької продукції — не межа. Хоч ми і наближаємось до виконання п'ятирічного плану, але слова «П'ятирічка нам — ми п'ятирічці», які прикрашають колгоспний стенд соціалістичного змагання, постійно спонукають до порівняльного аналізу. На наших очах розширюється житлове і виробниче будівництво. Змінюється, молодіє і склад працюючих у господарстві. Все це примушує працювати з більшою віддачею, вишукувати резерви, які б сприяли постійному підвищенню продуктивності праці.

Так, складним екзамenom і водночас приводом для роздумів був для працівників ферми минулорічний зимово-стіловий період. Для молодих він став справжньою перевіркою комсомольського характеру. А ветерани ферми ще раз переконалися, що поруч працюють надійні, хоч і молоді колеги. Правда, спочатку це все в них виходило так, як хотілося. По-перше, бракувало досвіду, а інколи й витримки. Показники початку доярок на фоні досвідчених були часто невтішними.

І дівчата настійно шукали вихід. Частіше захо-

Добра справа сама себе хвалить

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

дили до економістів, зоотехніків. Серйозність їх намірів зрозуміли і в комітеті комсомолу. Дівчата збагнули — загального успіху поодинокі домогтися важко. І першу іскорку колективної думки запалила доярка молодий комуніст Наташа Бондаренко: «Доки ж будемо турбуватися лише за свої особисті інтереси? Через це ми частіше від інших ходимо в «середняках». По-моєму, треба, як це роблять у інших господарствах, створювати молодіжну ланку. Треба зробити так, щоб думка кожного стала колективною думкою».

Мало хто повірив зразу в те, що саме ця розмова стане головним катализатором реакції психологічного і виробничого формування майбутнього колективу. І ось КМК створено. Наташу обрали групкомсоргом. А КМК очолила Галина Попович. Становлення ж його завершалося остаточно на кінець зимово-стілового періоду. Добрі починання Наташі Бондаренко, Галини Попович не пропали

марно. Турбота і хвилювання були окуплені народженням нового колективу однодумців, першою спільною перемогою. Особливо пам'ятним для дівчат став червень минулого року. Три доярки КМК поділили між собою тваринницької ферми. З цієї першої визначною перемогою привітала їх наставниця Марія Василівна Савидрак — доярка з двадцятип'ятирічним стажем.

— Поганий той учитель, у якого учень не стає кращим за нього, — сказала з гордістю, — я щаслива, що відразу кілька моїх учених випередили мене з усіх показників.

Перші успіхи молодого колективу доярок були проаналізовані комітетом комсомолу. Їх досвід набув широкої гласності. А недовго групкомсорг, член правління колгоспу Наташа Бондаренко повідомила дівчатам, що за підсумками соціалістичного змагання вони зайняли перші місця серед тваринників господарства. Про це ж повідомляли листів-

ки трудової слави, «блискавки». За останній місяць найкраще справували члени КМК Алла Ільницька, Антоніна Сологуб, Олена Колесник. По своїх групах вони одержали 338—327 кілограмів молока на корову. Розрив в 11 кілограмів говорить про те, що молоді майстри молочної справи працюють ритмічно. Вся продукція йде головним чином першим класом.

Пригадую нагадати, що в КМК працює, правда, поки що єдиний у господарстві дояр Володимир Ткаченко. Плани свої він теж постійно перевищує.

Тож не даремно завідувач фермою Іван Іванович Саранин говорить: «В руках молодих завтрашній день не тільки ферми, а й майбутніх п'ятирічок».

Ветерани гордяться своїми послідовниками. Прапор трудових звитяг вони передають у надійні руки.

Ю. РЕПЕЙНИК,
член комітету комсомолу колгоспу імені Дзержинського.
Компаніївський район.

ГОЛОС МИРУ І ДРУЖБИ

Наша адреса:

316050, м. Кіровоград-50,
вул. Луначарського, 36,
редакція газети «Молодий комунар».

1. Що б я сказав з трибуни XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів?

2. Як я і мої товариші зустрічають фестиваль?

3. Який внесок мій та моїх товаришів у боротьбу за антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу між народами?

між народами?

ДАЙ ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ, ВИРІЖ І НАДІШЛИ ДО РЕДАКЦІЇ

«Докорінно поліпшити виховну роботу з учнями за місцем проживання. Важливо охопити всіх учнів різноманітними масовими й індивідуальними формами виховної роботи в позанавчальний час».

(із «Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи»).

СВОЄЮ поведінкою, словами і вчинками, навіть своїм мовчанням ми, дорослі, постійно впливаємо на тих, хто сьогодні тільки робить свої перші невмілі кроки, і на тих, хто вже вивчено оперує математичними і граматичними правилами за шкільною партою, і на тих, хто стоїть на порозі самостійного життя. Цей вплив відбувається постійно, бо, як відомо, виховання — процес безперервний. І тому не тільки від сімейного мікроклімату і шкільних буднів залежить, якими виступать ваші діти, а й від того, чим вони зайняті у вільний від шкільних і домашніх справ час.

Добре розуміють важливість цієї проблеми працівники жеску № 7. Керує роботою з підлітків (а їх у мікрорайоні більше 1600) рада громадськості, яку очолює комуніст, колишній учитель Микола Гнатівич Маличенко.

Він, як і всі вихователі жеску, знає, скільки терпіння і сил вимагає ця робота.

Байдужих бути не повинно

Правильно тут розуміють, що чітко організована цілеспрямована діяльність громадських організацій за місцем проживання дає найголовніше — не допускає дитячих правопорушень. Одним словом, завдання працівників жеску — цікаво і змістовно організувати дозвілля школярів, щоб вулиця не була для них джерелом згубного впливу, а стала місцем, де панували б радість, дружба, злагода.

Не буду доводити користь тимурівського руху. Час сам прекрасно довів це. І в «Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи» наголо-

уроком мужності, надовго запам'ятаються, позитивно позначаться на формуванні сили волі, ідейної переконаності, гордості за свій народ, за своїх героїв-земляків.

Із бажанням ідуть хлопчики і дівчатка в кімнату школяра «Зміна». Тут їх чекає робота в гуртках юних шахістів, в'язання, спортівному. Особливо вдячні хлопчики і дівчатка Т. А. Балковій, яка керує роботою туристсько-краєзнавчого гуртка, діяльність якого на сьогоднішній день на найбільшій висоті. Тамара Анатоліївна зуміла захопити дітей туризмом. Вони успішно пов'язують теоретичні і практичні заняття. Юні туристи за порівняно короткий час уже побували в Кам'яній Черкаській області, на хуторі Надія.

...Проходимо по повітрю. Преміний затінок, свіже повітря створюють атмосферу для доброго відпочинку дітей. Тут постійно лунають веселі дитячі голоси...

Постійний пошук, неспокій, ініціативність — такий почерк роботи вихователів жеску № 7. Тут стараться, щоб юні кіровоградці росли справжніми патріотами. Адже любов до Вітчизни починається з рідної домівки, рідної вулиці.

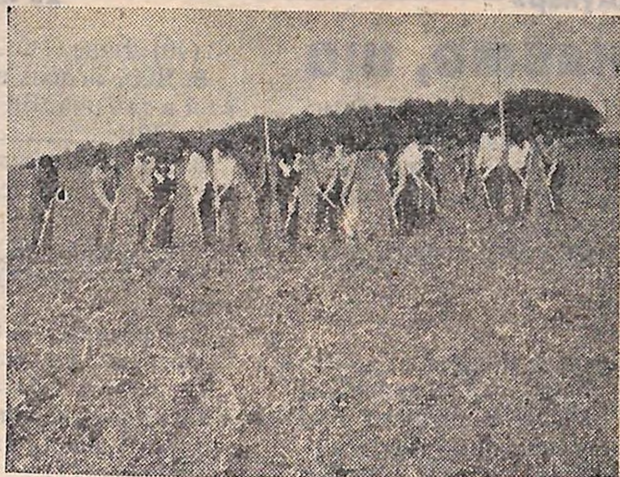
О. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.
м. Кіровоград.

ХРОНІКА
СТУДЕНТСЬКОГО
ЛІТАТАК ТРИМАТИ,
«ГРЕНАДО»!

Успішно працюють на Побузькому консервному заводі Голованівського району бійці студзагону «Гренада» Гайворонського машинобудівного технікуму. За час роботи по переробці сировини і консерваванню овочів вони випустили майже 47 тисяч умовних банок вишневого компоту, 20 тонн вишневого соку, законсервували 10 тонн кабачків.

Завжди приходять на поміч студзагоністам начальник виробництва підприємства М. П. Гащук. Своєю відмінною працею Віталій Форостяний, Оксана Беник, Неля Сіряк, Олександр Стадник певною мірою завдячують саме Марії Панасівні.

В. СТАРШИНОВ,
командир Кіровоградського зонального штабу СБЗ.

І знову у школярів Новгородківської СШ № 2—гості. Точніше: не гості, а друзі з Шеманського району Азербайджанської РСР. У таборі праці і відпочинку «Світанок» учні разом добре потрудилися на полях колгоспу імені Леніна і прекрасно відпочили.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Юні:
рівняння
на подвиг

ОДЕСА. Марш-парадом завершився республіканський фінал комсомольської військово-спортивної гри «Орлятко», який протягом семи днів проходив у місті-герої Одесі.

Тисячі жителів і гостей міста тепло вітали учасників фіналу. Перед ними пройшли в юнармійських формах понад 600 старшокласників та учнів професійно-технічних училищ — представники всіх областей України, міст Києва і Севастополя.

Кожний день фіналу був наповнений цікавими діями, захоплюючими змаганнями, в яких юні продемонстрували свою майстерність, сміливість, спритність, витривалість, волю до перемоги. Дії юнармійців з інтересом спостерігали члени штабу «Орлятко», почесні гості зльоту — герої Великої Вітчизняної війни.

Насичена і різноманітна програма гри надала підліткам можливість випробувати свої сили, навички і знання з військово-прикладних видів спорту, в змаганнях з плавання, силової гімнастики, спортивного орієнтування, цивільної оборони. Не менш напруженими і захоплюючими були поєдинки юних стрільців, санітарних дружин, стрілової огляди, виступи агітбригад, конкурси бойових листків. Успіху добилися дівчата з команди «Чорноморочка» — учениці Одеського ТУ № 12. Друге місце зайняли посланці профтехучилища Чернігова, третє — Донецька. Серед школярів призерами фіналу стали юнармійці Київської школи № 15, Софіївської школи Дніпропетровської області і міста Севастополя. В особистому заліку перемогли Ігор Мамай з Чернігова (бг), Андрій Моргунов з Черкас (строїлова підготовка), Олександр Мальцев (силова гімнастика).

Фінал «Орлятка-84» перетворився в справжнє свято, — сказав командуючий грою генерал-майор у відставці В. Г. Костров. — У ході гри її учасники змушували, загартувалися фізично, пройшли відмінну школу дружби і взаємодопомоги. Гра «Орлятко» стала складовою частиною Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави Комуністичної партії і радянського народу. Вона закріплює у школярів і учнів ПТУ основи військових знань, допомагає виховувати патріотів, готових самовіддано працювати і охороняти священні рубежі Вітчизни. Багато з тих, хто брав участь у військово-спортивних іграх «Зірниця» і «Орлятко», сьогодні успішно несуть службу у Збройних силах СРСР.

В. ЧЕРЕВИЧЕНКО,
кор. РАТАУ.

НА КРАЮ СЕЛІА, у ви долину, поросли терен, берестки та дикі груші. Не одразу побачиш поміж них батьківську хату, яка притулилася аж ген біля гайка. «Ви знаєте, а дерева — це мій найперший, найдавніший спогад, — розповідає Неля Короленко. — У ранньому дитинстві буйно цвіли коло нашого обійстя терни та дикі груші... І наче зараз їх бачу».

Пливе човен, води повен, — співає, було, мати, а дівчата підсипують. Тихенько підсипують... а то яка заспіває не так, та й замовкне. А мамин голос — чистий, аж прозорий, сильний і вільний, веде мелодію, і їх, малих, веде за собою у пісню.

— Мамо, а як там було на Донбасі, — питає малий Павло (раптом пригадав учорашню материну розповідь про роботу на відбудові шахти), — будинки великі?

— Будинки там, сину, різні, — каже мати, — а от люди є справді великі. Такі, як Стаханов. Справжній герої...

Я КОСЬ ПРИЙХАЛА Ніна Павлівна в гості до дітей у Новоархангельськ — Неля вже була заміжній, старшенький її Володя у школу по-чав ходити — і побачила у квартирі щойно куплене фортепіано. Підійшла, неспішно натиснула на одну, другу, третю клавішу... А потім раптом... заграла! Заграла таку до щемо знайому й любиму пісню:

Ой ти місяцю,
Я зірнула неся.
Ой ти парубче,
Я дівчина крипая...

А потім — «Пливе човен...» Довго сиділа біля інструмента притихла якась. Потім спитала: «Ще що ж, доно, Володичко, вчитимете на музиканта? Атож, нехай учиниться. Ми не вчилися, бо не було як, а діти та внаки — вони нехай і за нас навчаються».

«Нехай і за нас...» Не тільки себе, Н. П. Жук, не тільки свого чоловіка Олександра Івановича, ветерана війни, кавалера ордена Слави III ступеня, мала на увазі жінка. Про ціле своє покоління говорила вона. Про покоління,

на чії плечі випали всі поневіряння війни та нелегкого відбудовчого періоду. Про покоління воїнів і трудівників.

ДО ЧОГО
ТАК
ТЯГНУЛАСЯ
ДУША...

РОКІВ П'ЯТЬ тому довелось мені побувати в Новоархангельському районному будинку культури на концерті художньої самодіяльності. Пам'ятаю, добре виступали

Кожним

на ньому і оркестр народних інструментів, і тріоті музики, і хор. Не вберіг тільки у пам'яті, що саме вони виконували. А от одна пісня прямо-таки запала в душу й пам'ять:

Жито сію, жито сію,
А пшениця сходить.
На Богдана задивлюсь,
А Василью ходить.

— Цю пісню композитора Верменича на слова Михайла Стельмаха, — згадує Неля Олександрівна, — справді виконувало наше тріо. Я тоді працювала ще на машинолінійній станції і співала з дівчатами у самодіяльності. А акомпанував нам мій чоловік Володимир Короленко.

Відтоді багато чого змінилось в житті Н. Короленко. На перший погляд може здатися — несподівано. Та нині, роздумуючи над цими змінами, я поболіш прихильно додумую: скоріше закономірно.

На перший погляд, випадково прийшла з Кіровограда, з ОНМЦ народної творчості методист Г. Н. Новаленко, випадково помітила здібну учасницю художньої самодіяльності і вмовила її... круто змінивши своє життя. Не більше й не менше.

Але зараз я пригадую свої розмови з Нелею Олександрівною, її розповіді, і починаю думати: ні, все так і мало бути. Через її любов до пісні й талі, через її закоханість у таїну сценічного дійства. Колишній маленьким дівчам вона широко відкрила у справжність того, що діється на сцені.

Тоді в сільському клубі вже вкотре ставили «Безталанну» І. Карпенка-Карого. Зал був переповнений. Було тісно, гомінливо. І ніхто не звертав уваги на маленьке дівча, яке гірко плакало в куточку над долею сценічних героїв. Потім Неля ще довго сторонилася старшої сестри Раї за те, що на сцені, в ролі Стефи вона була такою недоброю.

— А взагалі у нас в сім'ї, — розповіла Неля Короленко, — всі історії, пов'язані із самодіяльним сільським театром, з участю кого-небудь з нашої сім'ї в самодіяльності, пе-

НАШ СУЧАСНИК
своїм днем

реновідалися роками. Я б могла вам нині чимало розказати про участь моєї мамини або тата в драматичному гуртку ще за тієї пори, коли мене й на світі не було...

ОТОЖ, ЧОТИРИ з лишком років тому Н. О. Короленко, можливо, трохи несподівано для себе — надто вже нездійсненою здавалася мрія по-в'язати навки життя зі сценою — стала спочатку інспектором райвідділу культури, а трохи згодом — керівником агітаційно-художньої бригади «Заклик» РБК.

... З програмою за її першим сценарієм «Заклик» виступив перед трудівниками колгоспів району і райцентрівських підприємств і організацій, перед учасниками республіканського семінару агітаційно-художніх бригад у Кіровограді, на комсомольських будовах республіки, перед радянськими військами, в Києві на Виставці досягнень народного господарства УРСР. Невдовзі колектив став кандидатом на присвоєння звання народного.

ЩО ВІДЗНАЧАЄ народну красу її берігів).

«Заклик» Новоархангельського РБК?

Можна було б ще багато розповісти про цей колектив. І про його «ветеранів» Світлану Солук, Олександра Зборовського, Людмилу Орловську, Тетяну Зубченко, і про новачків — Іну Чалик, Тамару Скубу, Віктора Тонконоженка, які дебютували в одній із останніх програм — «Новинка віку — дискотека», що користується особливим успіхом у молодіжній аудиторії. Можна було б розповісти не лише про здобутки, а й про невдачі, про труднощі з методичною та допоміжною літературою

при складанні сценаріїв, про «доводку» написаних програм. Все це, що більше, що менше, складає життя творчого колективу. Але мені хочеться тут навести слова, які пояснюють усе, що стоїть за сказаним.

— Є у нас спеціалісти не гірші від Нелі Короленко, — говорить завідувач районним відділом культури О. Г. Даниленко, — але вона — це душа колективу. Я пояснюю це її суто людськими рисами. І ще тим, що як спеціаліст вона, власне, росла і утверджувалася разом із своїм колективом.

ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Неля звикла думати про інших, турбуватися іншими. Ось і під час наших розмов більше говорила про своїх братів та сестер, про їхніх дітей, про свого чоловіка, про тата й маму, про рідне село і річку Ятрань (Неля турбувалася тим, що небезпечно будівничі робили місток через річку і бездумно спалювали природну красу її берігів).

...Цього не навчиться за

три роки. Цього треба вчитися все життя. Але за три останні роки вона значно зміцнила свою лінійну діяльність доброти, вихованої з дитинства. І в цьому особливо допомогло, за її ж словами, навчання на режисерському відділенні Олександрійського культосвітнього училища.

НАШ УЛЮБЛЕНИЙ викладач Василь Михайлович Банник, — розповідає Неля, — не просто навчав нас ремесла — він учив людяності. За дні, проведені у творчому спілкуванні з ним — вони пролетіли як одна захоплююча мить — ми, заочники, спізнали і втому, і розчарування собою, і відродження віри в себе після добутої трудом душі першої скромної удачі. Відданий всім серцем режисурі, Василь Михайлович вчив нас кожним своїм днем, коли працював разом з нами. Ми встигли зробити багато практичних робіт — серед них вистави «Енергійні люди» за Шукшиним, «Не сумуй, Віронько!» за Макайонком, «А зорі тут тихі» за п'єсою Б. Васильєва. А найбільше нас захоплювало те, що свою велику й потрібну роботу наш учитель вмів робити просто й швидко. І сам він — людина скромна. Тому мені здається звітотді, що справжня особистість має бути саме такого складу.

— Нелю, отже, ви вважаєте, що бути справжньою особистістю...

— ...Це значить з дня на день чесно, самовіддано, без галасу робити свою маленьку справу. Для мене і моїх товаришів це означає: нести до людей правдиве і палке слово.

Про те, як Н. О. Короленко робить свою справу свідчить і такий факт: її портрет занесено на районну Дошку пошани. А колектив, яким вона керує, за кращу постановку роботи по комуністичному вихованню трудящих виборів за підсумками минулого року перекісний приз «Степінчанка» і нагороджений Дипломом першого ступеня обласного управління культури.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

Сатана там править бал...

Кожного, хто потрапляє в литовське місто Каунас, яке славиться картинними галереями і пам'ятками архітектури, ноги несуть до будинку народного художника СРСР Антанаса Жмуйдізвіявічюса. Цей будинок став меморіальним музеєм. Біля входу до нього, неначе мовчазний страж, завішена дивна істота з рогами на кудлатій дерев'яній голові, копитами і хвостом. Це — біс, той самий, якого в давнину люди наділяли надприродною силою, називали лукавим, нечистим, злим духом, сатаною, гаспидом та іншими пеласкавими словами. Тепер, певня річ, він нікого не лякає. Навпаки, посміхаючись трохи по-бісівському, запрошує відвідувачів до чертових своїх родичів.

На початку століття подарував молодому художникові його друг — письменник фігурку, майстерно виконану народним умільцем. При цьому жартома сказав: «Бодай тобі, Антанасе, ціле життя чортів збирати!». І подаря будинку насправді «лихий попутав». Він вирішив оселити у себе чортову дюжину рогатих. Спочатку це були суто литовські чорти — домовиті, дбайливі, добродушні (адже у стародавніх балтів вони вважалися покровителями землі і людини). Потім з'явилися в колекції зовсім інші — породжені християнством символи зла і пороку, досить огидні на вид і з лиху репутацією. Шість десятиліть віддав художник колекціонуванню і залишив своїм землякам унікальну колекцію з 260 чортів — дерев'яних, керамічних, скляних, металевих, паперових, виготовлених з кістки, хутра, шкіри, шовку. Згодом їх сімейство зросло до трьохсот, а тоді й до 400. А відколи музей включили в міжнародний туристський маршрут, експозиція зросла більш як втричі після ознайомлення

з нею представники різних країн світу неодмінно надсилали в Каунас зразки своїх, «національних» бісів. Йшли вони з Угорщини і НДР, Польщі і Чехословаччини, Австрії, Франції, Італії, Японії, з далекої жаркої Африки і суворой Скандинавії. Тісно стало їм у меморіальних кімнатах Антанаса Жмуйдізвіявічюса — довелося спорудити нову, чотириповерхову прибудову.

Тепер тут привільно демонструють себе не тільки в «натуральному» вигляді. Їх бачать в образі пивних кухлів, пляшок, курильних люльок, попілниць, бокалів. Як і належить первертням, вони переілюструються і в трубочиста, писаря, суддю, мисливця, священика, картяра, п'яницю.

Поряд із зразками народного мистецтва, що з'явилися в давні епохи, експонуються вироби наших сучасників — майстрів Литви, Російської Федерації, Білорусії і, звичайно, ж, України, яка збагатилася легендами і повір'ями творчу фантазію великого Гоголя. Саме до «бісівських» персонажів його книг повертають глядачів експонати персональної виставки ялтинського умільця Миколи Вакуленка. Тадановитий різьбяр по дереву, він захопився чортами, побувавши свого часу в каунаському музеї. Освоїв після того ліплення, випалювання глини, і невдовзі полонив своїми роботами цінителів кераміки в Москві, Берліні, Габрові. Декоративна пластика, яку він привіз з Криму в литовське місто, викликає загальне захоплення.

З властивим українському народові гумором майстер передає в них фольклорні сюжети, висміюючи порочні нахили і пристрасті нечистої сили.

Л. КОРОБЧАК,
кор. РАТАУ.

м. Каунас.

«КРИВБАС»—

«ЗІРКА»—0:0

По два—три матчі залишилося провести командам другої групи шостої, української зони до завершення попереднього турніру. Одні команди ведуть боротьбу за вихід до фінальної шістки, а інші — за кращі місця у другій половині турнірної таблиці. Важливим для обох суперників був поєдинок у Кривому Розі.

Цікавий матч закінчився безрезультатно, хоч забити бодей один м'яч мали можливість і гірники, і наші земляки.

«Зірка» виступала у такому складі: Б. Філатов, С. Улицький, М. Латиш, О. Смищенко, О. Іванов, С. Кучеренко, І. Чернен-

ко, М. Калита, С. Ралюченко, С. Степашко, (О. Коломієць), Е. Денисенко.

Інші матчі закінчилися так: «Океан» (Керч) — «Колос» (Павлоград) — 1:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Металург» (Дніпродзержинськ) — 1:1, «Кристал» (Херсон) — «Маяк» (Харків) — 4:3, СКА (Одеса) — «Стахановець» (Стаханов) — 4:3.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

МИ ВВАЖАЄМО, ЩО

- економічність, мала вага і габарити;
- надійність та простота в експлуатації;
- універсальність живлення: від мережі змінного струму, бортової мережі автомобіля, джерел постійного струму;—
- безперечні переваги переносних телевізорів «Електроніка».

А як вважаєте ви?

Шановні товариші!

З метою з'ясування вашої думки про переносні телевізори марки «Електроніка» просимо відповісти на такі запитання:

1. Чи є у Вас переносний телевізор «Електроніка»? Якщо да, то якої моделі?

(5) Да (1)

Ні (2)

2. Якої Ви думки про переносні телевізори «Електроніка».

(6) кольорового зображення?.. (7) чорно-білого зображення?

Позитивне (1). Позитивне (1).

Негативне (3). Негативне (3).

Важко відповісти (2). Важко відповісти (2).

3. Якщо Ваша думка негативна, то напишіть, будь-ласка, чому?

4. Чи вважаєте Ви доцільним придбання переносного телевізора поряд із стаціонарним?

(8) Да (1)

Ні (3)

Важко відповісти (2).

5. Якщо да, то що може стати причиною покупки переносного телевізора:

кольорового зображення?.. і чорно-білого зображення?..

(9) Новизна конструкції (17) Новизна конструкції.

(10) Технічні характеристики. (18) Технічні характеристики.

(11) зовнішній вигляд. (19) Зовнішній вигляд.

(12) Габарити. (20) Габарити.

(13) Ціна. (21) Ціна.

(14) Можливість використання в різноманітних умовах. (22) Можливість використання в різноманітних умовах.

(15) Авторитет підприємства. (23) Авторитет підприємства.

(16) Інше (24) Інше

6. Якщо Ви придбали телевізор «Електроніка», то що вплинуло на Ваше рішення зробити цю покупку?

(25) Поради друзів, знайомих? (26) Реклама в пресі.

(27) Реклама по радіо. (28) Реклама по телебаченню.

(29) Поради продавця. (30) Не було інших в продажу.

(31) Особиста ініціатива. (32) Інше

7. Якщо Ви не купляєте телевізор «Електроніка», то чому?

(33) Є інший. (34) Незнайомий з телевізорами підприємства.

(35) Відсутність інформації. (36) Погано працює в друзів.

(37) Немає в продажу. (38) Не влаштовує розмір екрана.

(39) Не влаштовує ціна.

(40) Інше

8. Якій моделі телевізора, що запропоновані в таблиці, Ви віддаєте перевагу і чому? (41—42)

9. Як Ви вважаєте, чи будуть користуватися попитом переносні телевізори у найближчий час?

(43) кольорові:

Будуть користуватися великим попитом (1).

Зменшеним попитом (2).

Низьким попитом (3).

Не будуть користуватися попитом (4).

Важко відповісти (5).

(44) Чорно-білі:

Великим (1).

Зменшеним (2).

Низьким (3).

Не будуть користуватися попитом (4).

Важко відповісти (5).

10. Який, на Вашу думку, повинен бути розмір екрана переносного телевізора кольорового зображення?.. (45—46)

Чорно-білого зображення? (47—48)

11. Чи влаштовують Вас такі характеристики переносних телевізорів «Електроніка»?

Кольорові Чорно-білі

(49) Розмір екрана Да Ні (56) Да Ні

(50) Якість зображення Да Ні (57) Да Ні

(51) Зовнішній вид Да Ні (58) Да Ні

(52) Колір футляра Да Ні (59) Да Ні

(53) Розташування ручок управління Да Ні (60) Да Ні

(54) Ціна Да Ні (61) Да Ні

(55) Перемикач каналів Да Ні (62) Да Ні

12. Чи вважаєте Ви доцільним введення таких сервісних улаштувань в перспективних моделях телевізорів «Електроніка», якщо це поведе за собою збільшення ціни?

Кольорові Чорно-білі

Програматор (63) Да Ні (67) Да Ні

Електронні годинники (64) Да Ні (68) Да Ні

Провідний пульт дистанційного управління (65) Да Ні (69) Да Ні

Безпроводний пульт дистанційного управління (66) Да Ні (70) Да Ні

13. Чи існують труднощі в ремонті переносних телевізорів «Електроніка».

Кольорового зображення і чорно-білого зображення

(71) Да (1) (72) Да (1)

Ні (3) Ні (3)

Важко відповісти (2) Важко відповісти (2)

14. Ваші зауваження і пропозиції

Повідомте, будь-ласка, деякі відомості про себе.

15. До якої соціальної групи Ви в даний час належите?

(73) Учень (1).

Робітник (2).

Службовець (3).

Військовослужбовець (4).

Домогосподарка (5).

Пенсіонер (6).

16. Ваш вік (74—75).

Розмір екрана по діагоналі, мм	Висота екрана по вертикалі, мм	Висота екрана по горизонталі, мм	Використовувана потужність, Вт	Від мережі 220 В	Від джерела постійного струму	габарити, мм	маса, кг	ціна, грн.
ТЕЛЕВІЗОРИ ЧОРНО-БІЛОГО ЗОБРАЖЕННЯ								
«Електроніка-404»	23	0,15	28	14	230×225×220	5,5	175	
«Електроніка-404Д» ¹⁾	23	0,15	28	14	230×225×220	5,5	210	
«Електроніка-407»	16	0,15	18	8	180×160×205	3,0	140	
«Електроніка-407Д»	16	0,15	18	8	180×160×205	3,0	175	
«Електроніка-408Д»	16	0,15	18	8	180×160×205	3,0	175	
«Електроніка-452»	11	0,1	8	5	10×180×210	3,0	101 ²⁾	
ТЕЛЕВІЗОРИ КОЛЬОРОВОГО ЗОБРАЖЕННЯ								
«Електроніка-Ц401»	32	1,0	95	—	385×360×264	17,0	360	
«Електроніка-Ц430»	25	0,5	50	50	365×240×270	8,7	380	
«Електроніка-Ц432»	25	0,6	50	50	362×245×275	8,7	380	

¹⁾ Моделі з індексом «Д» мають селектор для прийому програм дециметрового діапазону хвиль.

²⁾ Ціна орієнтовна.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту фотолaboratorii — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

БК 02372.

Обсяг 0,5 друку арк

Індекс 61103.

Зам. № 307.

Тираж 56 000